

La història de Vacances L'Escala, com veurem al llarg del text, trenca força esquemes per diversos motius, però anem a pams. En primer lloc, cal dir que l'empresa, ubicada a la població gironina que li dóna nom, va ser creada ara fa vint anys pel Jaume Batlle i la seva esposa, la Núria Albert, durant l'època del *boom* immobiliari que es basava en el lloguer de temporada. Ella era professional col·legiada i per això va començar a tractar l'administració de finques, un temps més tard.

Aquesta va ser l'activitat que va fer que el nostre interlocutor, en Josep Maria Casamor, entrés en contacte amb ells, ja que era propietari d'un apartament en una comunitat, i en la seva condició d'advocat hi va començar a col·laborar i a ajudar en l'administració. Així, l'empresa va anar augmentant el nombre de clients fins a convertir aquesta tasca en la part més important del negoci, incorporades les assegurances i les vendes, a la vegada que la relació entre el nostre protagonista i els fundadors de Vacances L'Escala es feia més estreta.

Llavors, però, en Jaume va començar a apartar-se del món immobiliari per dedicar-se a la cooperació internacional solidària, i després d'estades prolongades a l'estranger li va proposar al Josep Maria que agafés les regnes de l'empresa i es convertís en el seu propietari, de manera que el nostre entrevistat es va col·legiar com a administrador de finques i va seguir tecnificant Vacances L'Escala. Això no obstant, ell no ha deixat la seva professió original i dirigeix l'agència alhora que manté el seu despatx d'advocats a Barcelona. En aquest sentit, val a dir que, segons ell, la manera de sortir-se'n sense ser-hi massa present és responsabilitzar molt el personal, que curiosament està format tot per dones. Així, cadascuna s'encarrega d'un departament, i des de fa un any i mig treballen d'acord amb la política d'en Josep Maria. Afegirem ara, tanmateix, que aquesta no va ser la primera incursió del nostre protagonista en el món immobiliari, que ja de molt jove va intervenir en una operació de venda d'uns terrenys familiars a L'Escala, i sentint-se atret per aquest sector, va començar a fer de promotor mentre estudiava la carrera.

Quant a això últim, cal apuntar que va començar Arquitectura, probablement per tradició familiar, però com que allò no l'acabava de convèncer va canviar-se a Dret i en acabar va vendre's la promotora i amb els diners que hi havia guanyat va obrir despatx d'advocats. Alguns anys més tard, en Josep Maria ja col·laborava com a assessor d'empreses del sector a L'Escala, Figueres, Palafrugell i Pals, entre d'altres, i la resta de la història ja ha quedat explicada.

D'aquesta manera, passem a parlar ara del funcionament de Vacances L'Escala, una empresa que estant situada en un indret eminentment turístic té el seu volum de feina més important a l'estiu i que, per evitar el col·lapse d'estrangers que hi havia cada any, ara treballa amb *touroperadors* també forans que reserven amb molta antelació: **"Aquests potser lloguen a menys preu, però el resultat final és més satisfactori, ja que, a canvi, ens allarguen una mica la temporada, que per a nosaltres és molt curta -**

només va del quinze de juny a finals d'agost-, sobretot perquè en altres països, com Alemanya, les vacances són més repartides. Amb aquest sistema, els *touroperadors* s'encarreguen de buscar els clients, nosaltres els enviem la informació del producte en oferta i ells ens fan les reserves i es cuiden de cobrar." En un altre ordre de coses, assenyalarem tot seguit que un dels problemes que sofreix encara L'Escala és l'endarreriment crònic en infraestructures, i que en el seu moment també es va veure afectada per la construcció indiscriminada que van patir molts altres pobles. Actualment, tanmateix, es treballa amb esforç per esmenar els esmentats dèficits d'aquest encantador indret empordanès. Tot i això, en Josep Maria considera que la vida allà no és fàcil, especialment a l'hivern: **"Tothom fa broma amb la tramuntana, però la veritat és que quan bufa fort és impressionant; es fa molt difícil caminar pels carrers alineats cara nord, que van plens de sorra i salnitre. Per això els edificis es feien antigament a l'inrevés, amb les finestres de cara a terra."**

Respecte a l'administració, cal tenir en compte que a L'Escala les comunitats són torres de Babel, per la presència d'estrangers, i que això complica la feina, sobretot quan es tracta de solucionar problemes de morositat: **"Per anar bé, primer s'ha d'aixecar l'acta *in situ*, que no és fàcil tenint en compte que les assemblees es fan força feixugues perquè s'han de fer en diferents idiomes. Després cal trametre les certificacions traduïdes en cada idioma a cada propietari, i només quan s'han fet tots aquests tràmits i els poders judicials per reclamar el deute el pots fer arribar als tribunals. Aleshores s'acostuma a obtenir l'embargament, però si malgrat tot finalment no paga, llavors portaran l'apartament a subhasta."**

S'ha de reconèixer, sense canviar de tema, que antigament era el client espanyol, el més conflictiu, però avui en dia la situació s'ha capgirat i, mentre que aquest s'ha tornat finalment més responsable, l'estranger té ara més tendència a oblidar-se de l'apartament, durant els mesos d'hivern. Pel que fa això últim, és interessant destacar que l'anterior reforma de la llei de propietat horitzontal va contribuir a facilitar els tràmits amb ells i ara ja no cal enviar la citació a l'estranger, sinó que n'hi ha prou a notificar-la al mateix edifici.

En Josep Maria, en qualsevol cas, és un addicte als reptes: **"A mi m'agrada tornar a començar, mantenir-me jove i actiu, i no m'interessa guanyar molts diners, no vull que m'encaixin en allò que se suposa que he de fer. De vegades aquesta llibertat te la fan pagar molt cara, però cal trencar els paràmetres establerts. Quan viatges te n'adones que hi ha societats en les quals les jerarquies de poder no imperen, en les relacions humanes, i no obstant això quan et trobes en un lloc on la gent et tracta d'igual a igual et trobes estrany."** Així, s'entén que el nostre protagonista no pretengui que la seva filla continuï la seva tasca a Vacances L'Escala, sinó que espera que faci ús de la seva rebel·lia intel·lectual per seguir el propi camí. Amb l'exemple que té a la vora, ens sembla que serà d'aquesta manera.

Josep Maria Casamor – L'Escala (l'Alt Empordà)